

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 14. de fervore

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT XIV.

*Meditatio de quarto stimulo sanctæ emulationis,
qui est fervor Sanctorum.*

COMPOSITIO LOCI, ut in imagine proponitur.
ORATIO, ut supra.

Sancti magnam vitam partem orationibus dabant.
Apoc 4.
4. Reg. 2.
Levi. 6.

PUNCTVM I. Considera Primò, quomodo Sancti dum in terris agerent, bonam vitæ partem orationi cōsecrârunt, pietatem diligentissimè coluerunt. Ibant illi de virtute in virtutem, & requiem non habebant die ac nocte; sed quærebant Dominum in toto corde suo, & curru igneo ac equis igneis Eliæ, id est desiderii, ferebantur in cælestia. Omnia eorum sacrificia ignis ille cōsumebat, quem Dominus venit mittere in terram, & voluit vehementer accendi, id est caritatis: ob eam ad solitudines & monasteria, ut in imagine vides, convolabant, ut in sacro orationis otio Deo suo quierius fruerentur. Ea tu mente perambula, & vide quam diligentiam adhibeas, ut Deo conjunctus sis. Aspira ut sup. p. 8. *Hæcine firmâ fide credo, &c. ibid.*

3 Reg. 18.
Mirum quanta orando impetraverat.
Miseri mundani: inter tot & tanta pericula securi agentes.
Paz 10. l. 5.
p. 2. c. 6.
Matth. 16.
Bern ser. 2.
de S. Andrea.

Eccles. 12.

Secundò vide, quanta impetrârunt sibi & aliis Sancti, nec non in omni elemento per orationem patrârunt. oratione Elias pluvias stirit, & oratione revocavit; alius ad sanitatē ægros, alius mortuos ad vitam. Vide quanti Deus & orationem & pietatē facere solitus sit. Tertio, attende quantis in periculis mundani jaceant, securi tamen, & inter medios hostes crudelissimos altum dormiant, etiamsi Dominus inculcârît: *Vigilate & orate, ut nō intretis in tentationē.* Ab inferiōri parte, ait Bernar. timor nocturnus insurgit, à sinistris sagitta volat in die, à dextris perambulat negotiū tenebrosū, à superiori parte dæmonū meridianū insurgit; nos verò tot serpentibus atq; hostibus circūdati perniciosissimâ securitate & inertia torpemus, otio dormitamus in negotio maximè arduo, pigri ad spiritualia, prompti ad téporalia, segnes, ad salutem, parati ad interitum. *Quis miserebitur incātorii*

ratori à serpente percusso, & omnibus qui appropiant
bestiis? Tu Domine, qui dominaris potestati maris, & *Psalm. 88.*
motum fluctuum ejus tu mitigas *Hæcine vera, &c.* ut su-
prà pag. 7.

PUNCTVM II. Considera Primò, quanta solatia ex
Deo & oratione perceperint Sancti, ut sine tædio an- *Oratio sum-*
nos plurimos absque omni humano solatio in solitudi- *ma Sanctorum*
ne multi perseverarint, alij in laboribus plurimis & pe- *voluptas.*
riculis, atq; adeò in tormentis non habet enim, ô Deus
meus, amaritudinem conversatio tua, sed in gaudio
summo propinare soles de fontibus tuis, ô Salvator mi,
vinum tuum, vinum germinans virgines, quo inebrias
Sanctos tuos. Secundò, considera vanitatem omnis *Omnis vo-*
humani solatii: prætereunt enim omnia tanquam um- *luptas malo-*
bra, &c. *rum dolori-*
fica.

*Habet omnis hoc voluptas,
Stimulis agit furentes,
Apiumq; par volantum,
Vbi grata mella fudit
Fugit, ac nimis tenaci
Ferit icæta corda morfu.*

*Boët. de
Consol.*

At verò reliquæ cogitationis & meditationis sanctæ
diem festum agunt in animâ, quæ in Domino delecta-
tur. Orando enim, inquit Bernardus, tuum bibitur vi- *Bern. ser. 18.*
num latificans, vinum spiritus, quod inebriat, & cat- *in Cant.*
nalium infundit oblivionem. Et Augustinus vulnera-
tus amoris telo ajebat: Dulciores sunt lacrymæ oran- *Solatia bo-*
tium quàm gaudia theatrorum. Quid verò Propheta *norum.*
David? Quemadmodum, inquit, desiderat cervus ad
fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus.
Quid verò Dominus, qui dives est in misericordiâ, his
retribuit? id quod ipse promisit, Ego sitienti dabo de *Apoc. 21.*
fonte aquæ vivæ gratis. Quis mihi det, ut veniat etiam *Iob. 6.*
petitio mea, & quod expecto tribuat mihi Deus? *Credo*
tibi, &c. ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera, quomodo Sancti in cælo
nostra

*Oransibus
pro nobis
Sanctis tur-
pe est nos
corpore.*

nostra pericula & labores contemplantur, & pro sua erga mortales charitate ardentissime pro nobis supplicent Deo; & quam turpe somniculosos nos in salute nostrâ curandâ, & maxime in orando, coram eo comparere, ac tepidos in medio ferventium Cherubim & Seraphim! Unde merito certè Ecclesia cum iis nostras preces ut pater misericordiarum admitti jubeat, deprecatur. Secundò, quomodo ij in omni aternitate exal- tent Dominum in Ecclesiâ plebis, & in cathedrâ senio- rum laudent. Itaque etiam nunc id incipe, ô anima Christi sponsa, ad quod perpetuò faciendum à Deo creata es, neque committas ut vanis rebus & collo- quiis temporis plurimum perdatur, orationi & pietati succisivum & exiguum aegrè concedatur.

Exercitium ad fervorẽ Sanctorum impetrandum.

Psal. 68.

O Peruit confusio faciem meã, Domine Deus meus, quia ex-
traneus factus sum fratribus meis Sanctis tuis & peregrini-
nus, quia dissimilis filiis matris meae Ecclesia tua. Video enim eos,
dum viverent, Spiritu sancto & gratiã plenos, numquã ab ora-
tione spiritum relaxasse, operibus piis instituisse, sollicitè ambulasse
coram te. ô quot suspiriis pulsabant portas palatii tui, & dul-
cissimũ cor tuum, Domine JESV! quot desiderii humilitate ple-
nis penetrabant aciem ordinatissimã Angelorum tuorũ! Centies
ille per diem flectebat genua corporis sui, & millies cordis sui: iste
lacrymosis oculis tacitus clamabat ad te afflictus & tribulatus, ut
radius aliquis affulgeret à te sole justitiæ, & dissiparentur nubes,
id est, cogitationes iniquæ, quæ eheu etiam separant me à te, & tri-
buli, & spina terra cordis mei eruerentur, in quo seminasti toties
semẽ verum; & irrigasti illud sanguine tuo ab ubertate charita-
tis piensissimi cordis tui. Ego verò multo magis miser & miserabi-
lis, ut eos sequar, suspiro: & velle quidẽ adjacet mihi; sed perficere
nõ inveno, nisi tu dederis mihi. Surgã, & queram te unum quem
diligit anima mea, ibo ad solitudinẽ, ut loqui digneris ad cor ejus,
& possit procedere de virtute in virtutem, donec videat te Deum
deorum in Sion, donec inebrietur ab ubertate domus tue.

Cant. 3.

Ad

Ad hoc, quaeso, Domine, deduc me in semitam mandatorum tuorum, in loco hoc horroris & vastæ solitudinis, ut cum timore & tremore semper serviam tibi; neque inter pericula securus, neque inter adversa pusillanimitis. Hoc certè vehementius me terret, & omnino timoris acerbissimo gladio reverberat cor meum, quòd inter tanta pericula minus timoratus, minus exercitatus, minus quàm necesse sit sollicitus inveniar, si quidem unum è duobus hac ipsa negligentia nostra probat, aut omnino traditos nos hostibus, & nescire (quod avertere dignetur clementissima bonitas tua) aut si inter hac conservamur, tibi, qui nos tueris, ingratos nimium reperiri. infrena igitur os meum laude tuâ, ut benedicant tibi opera mea. Iubes enim semper orare, & non desicere. Utinam igitur, dum me fragilitas, & instabilitas cordis mei non finit tecum loqui, opera sancta & justa & pia benedicant nomini tuo: & cum celis illis, quos semper velut premium & palatium & regnum promissum in conspectu nostro esse voluisti, enarrent gloriam tuam! Nonne creasti me ad honorem, & laudem tuam? & ad hoc elegisti me antè mundi constitutionem? quomodo igitur vagus mente ac oculis inhonoro te? & cum odorè ac thymiana suavissimū Domino meo oblaturus sū ex fonte impuri cordis mei, nefariæ etiam cogitationes ascenderunt in cor meum?

Quid faciam, cui unctio orationis, & medicina contemplationis vertitur in culpam, in vulnera anima mea? cui oratio, solacium bonorum, tristitiam parit? cui refugium miserorum iram provocat? cui Angelorum summa felicitas & cibus laus tua & oratio paulò longior nausea est & fastidium? Imperfectum meum viderunt oculi tui, ne derelinquas, ne deseras me; & ambulo, & non deficiam; volabo, & non requiescam, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob, non dabo somnum oculis meis, nec palpebris meis dormitationem, donec evigilet ad te cor meum, & rapiat me ad te omne desiderium meum, ut unum tecum sim qui quotidie pulsas ad hoc fores anima mea, & propterea temetipsum nobis immisces, & corpus tuum in nos contemperas, ut unum tecum efficiamur tanquam corpus capiti coaptatum; ardentem enim amantium id est, neque deterret te, o Majestas æterna vilitas hæc mea, neque charitatis tuæ lampades

Psal. 35.
Psal. 118.

Bernard.
Affectus timoris Domini.

Isaia 48.

Psal. 138.

Psal. 131.

Applicatio
ad Communionem.

pades

pades ignis atque flammaram flumina peccatorum meorum ob-
ruent, neque altitudo & profundum miseria mea, latitudinem
& profundam abyssum misericordia tua. Vtinam igitur sicut tu
desideras venire ad me, ita ego sitiens semper curram ad te, ut
cervus ad fontes aquarum, & bibam ut inebrier vel nunc uti mil-
lies concupisco, à calice tanta ac tam stupenda benignitati tuae.
Amen.

Praxis ad fervorem Sanctorum consequendum.

Primò, sanctos patronos, maximè menstruos, constitue præ-
fides orationum & actionum tuarum, v. g. recita cum illis
Psalmos, affectumque illorum indue.

Secundò, eorum singulares virtutes studiosè observa ac imi-
tare. quod ut facere possis, vitas eorum sedulò solve.

*Calvus San-
ctorum,*

Tertiò, eorum manibus frigiditas orationes tuas Domino
offer.

Quartò, visita eorum sepulcra, reliquias, aliosque ad eorum
cultum exemplo tuo & narratione eorum quæ gesserunt, invita.

*2. Mach. 1.
Levit. 9.*

Quintò, orationis studium diligenter complectere Ignitum
enim est eloquium Dei vehementer, ideoque si tepidus es & fri-
gidus, accede ad Dominum, loquere ad eum qui est ignis con-
sumens, tu qui es pulvis & cinis.

Sextò, quemadmodum filij Israël diem habebant solemnem
ignis, sive Urim, quo ignem calitus missum sibi gratulabantur,
Deoque gratias agebant: ita etiam nos oportet gratias agendis
pro justificationis & vocationis gratiâ, & illius caritatis quali-
bet horâ innovare atque augere. Quid dulcius illâ esse potest?
quid utilius? exsuperat omnem sensum, & omne gaudium
quod de te, Domine JESU, sumit anima, quæ non præsumit de
se, sed vivit in te. *Dignatus es, &c.* ut sup. pag. 10.

JACVLATORIÆ.

Psal. 30. **Q**uam magna est multitudo dulcedinis tuae, Domine, quam abscon-
disti timentibus te!

Psal. 137. In conspectu Angelorum psallam tibi, adorabo ad templum sanctum
tuum, & confitebor nomini tuo.

Psal. 41. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat
anima mea ad te Deus,

Psal. 142. Expandi manus meas ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Ibidem. Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus.

Psal. 91. Infusus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur.

DVO.

VIII

12

DVODECIMÆ IMAGINIS
ANNOTATIO.

Miserere Ecclesiæ matris , & probitate ac
fervore tuo eam tueri conare.

Considera **A** Ecclesiam , velut matrem esse fi-
delium, illamq; à **B** demonibus, hæreticis, ac
Turcis oppugnari ferro ac stylo, adeò ut magnam
C mundi partem ab eâ divertat ac divellat dæ-
mon. Vide eandem petentem à **D** filiis suis operis
orationum, ac vitæ emendationem flagitantem,
etsi à **E** Spiritu sancto **F** Angelisq; propugne-
tur. Id ipsum à nobis exigit Christus Iesus be-
nignissimus Dominus noster qui in **G** Venerabilè
Sacramento, amore nostri se nobis impertiri, & no-
biscum esse usque ad consummationem sæculi di-
gnatus est, quamvis non ignoraret multis idcirco se
onerandum injuriis, quas nostrum est virtutum
fervore avertere.

CAPVT